

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/605/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3712206416
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3712206416.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Ľubice Bajzovej a členov JUDr. Stanislavy Markovej a JUDr. Romana Hargaša v právnej veci navrhovateľa: Groupama Garancia Bistosító Zrt., Október 6. utca 20., Budapest, Maďarsko, konajúca prostredníctvom Groupama Garancia poisťovňa, a.s. pobočka poisťovne z iného členského štátu so sídlom Bratislava, Miletičova 21, IČO: 47 236 060, proti odporcovi: V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. A., M. XX/X, právne zastúpeného JUDr. Stanislavom Rojkom, advokátom, Advokátska kancelária Považská Bystrica, Železničná 90/12, o zaplatenie 1.583,32 eur s prísl., na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 10. júla 2013, č. k. 10C/192/2012-170, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e** .

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 1.583,32 eur s úrokom z omeškania 9,25% ročne od 19.07.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zaplatiť navrhovateľovi trovy konania vo výške 94,50 eur z titulu zaplateného súdneho poplatku, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ podal návrh, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal odporcu k zaplateniu 1.583,32 Eur spolu s 9,25 %-ným ročným úrokom z omeškania od 19. 7. 2011 do zaplatenia s odôvodnením, že dňa 22. 12. 2010 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej v príčinnej súvislosti s prevádzkou motorového vozidla EČV: W ktoré viedol odporca, bolo poškodené motorové vozidlo s EČV: W Následne poisťovňa Groupama poisťovňa, a.s. vyplatila poškodenému poistné plnenie vo výške 1.583,32 Eur. Na motorové vozidlo s evidenčným číslom W bola uzatvorená poistná zmluva č. XXXXXXXXXXXX o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla v spoločnosti Groupama poisťovňa, a.s. ako poisťovateľom. V súvislosti s poistnou udalosťou odporca ako vodič vyššie uvedeného vozidla, porušil svoju povinnosť podľa § 12 ods. 2 písm. f/ zák. č. 381/2001 Z. z., keď neohlásil dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu / § 64 ods. 2 písm. a/ a § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z. / a po nehode podľa § 66 ods. 6 Zák. č. 8/2009 Zb. zák. ako účastník škodovej udalosti bezodkladne nezastavil vozidlo, nepreukázal svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti a neposkytol mu najmä údaje o poistení vozidla a následne ani neohlásil túto škodovú udalosť ako dopravnú nehodu policajtovi. Poukázal na to, že podľa § 64 ods. 2 Zák. č. 8/2009 Zb. zák. za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť v prípade, ak nebola splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6 cit. zákona. Podľa tvrdenia navrhovateľa odporca si nesplnil ani svoju povinnosť podľa § 10 ods. 1 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. písomne ohlásiť predmetnú škodovú udalosť Groupama poisťovni a.s. v

lehote do 15 dní po škodovej udalosti. Oznámenie poisteného o škode bolo podľa tvrdenia navrhovateľa doručené až dňa 10. 1. 2011. Na základe uvedených skutočností si navrhovateľ uplatňoval podľa § 12 ods. 2 písm. f/ a g/ zákona č. 381/2001 Z.z. voči odporcovi náhradu poistného plnenia vo výške 1.583,32 Eur. Aktívnu legitimáciu odvodzoval navrhovateľ zo zmluvy o predaji podniku uzavretého medzi Groupama poisťovňou a.s. ako predávajúcim a navrhovateľom ako kupujúcim, na základe ktorej prešli na navrhovateľa okrem iného aj všetky práva a povinnosti vyplývajúce z poistnej zmluvy č. 1100006558. Odporca žiadal návrh ako nedôvodný zamietnuť. Poukázal na to, že k dopravnej nehode došlo dňa 22. 12. 2010 v mieste, kde sú sústredené viaceré obchody, jedná sa o miesto v centre mesta, do ktorého ústia 4 cesty, navyše v predvianočnom čase bola zvýšená premávka vozidiel. Odporca dobre poznajúc pomery na tomto mieste a vediac, že tento priestor je monitorovaný kamerami, premiestnil sa po strete vozidiel na iné parkovisko, kde si s vodičom druhého vozidla povymieňal informácie a údaje o osobách, o vozidlách aj o poisťovniach. Poprel úmysel z miesta nehody odísť zvlášť, keď rovnakým spôsobom postupoval aj vodič druhého vozidla, ktorý tiež z miesta nehody odišiel a spolu komunikovali na inom parkovisku neďaleko od miesta nehody. Skutočnosť, že vodičovi poškodeného vozidla boli nahlásené údaje o odporcovi je zrejme aj z toho, že na druhý deň po dopravnej nehode dňa 23. 12. 2010 sám ohlásil poisťovni odporcu poistnú udalosť. Za rozhodujúcu považoval aj tú skutočnosť, že neporušil žiadnu povinnosť podľa § 381/2001 Z. z. pretože poistnú udalosť riadne ohlásil poisťovni ešte pred uplynutím stanovenej lehoty. So svojim otcom Q. E., ktorý je vlastníkom vozidla, bol dňa 23. 12. 2010 na poisťovni v Považskej Bystrici, kde pracovníka poisťovne nenašli, ale na dverách bolo jeho meno a telefonický kontakt, preto mu zavolali na tento telefón a on im oznámil, že o veci už vie, pretože ho už navštívil poškodený vodič. Ohlásili tak dopravnú nehodu a pracovník poisťovne W. K. uviedol, že on všetky podklady pripraví a stretnú sa po vianočných sviatkoch kedy vec uzatvoria. Dňa 27. 12. 2010 opätovne telefonovali zamestnancovi poisťovne W. K., dohodli sa na stretnutí dňa 29. 12. 2010, kedy sa aj stretli, doplnili mu doklady, čím vec z pohľadu ohlásenia poistnej udalosti poisťovni, považoval odporca za uzavretú. Z uvedených dôvodov žiadal návrh zamietnuť.

Súd prvého stupňa vykonaným dokazovaním zistil, že rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu v Považskej Bystrici sp. zn. ORP-DIPPB-SK-8/2011 zo dňa 11. 2. 2011 bol odporca uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ Zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, pretože porušil povinnosť ustanovenú v § 20 ods. 1, § 65 písm. a/, § 66 ods. 2 písm. d/, e/ Zák. č. 8/2009 Zb. zák. o cestnej premávke, na tom skutkovom základe, že dňa 22. 12. 2010 v čase o 13,30 hod viedol osobné motorové vozidlo zn. Fiat Stilo EČ PB XXX BB, v Považskej Bystrici smerom od bývalej tlačiarne, kde na križovatke pri OD Lidl v dôsledku nerešpektovania zvislého dopravného značenia P1 „Daj prednosť v jazde!“, nedal prednosť v jazde osobnému motorovému vozidlu zn. BMW ev. č. PB-XXXBI, ktoré v tom čase viedol vodič V. K., pričom došlo ku zrážke obidvoch motorových vozidiel. Odporca z miesta dopravnej nehody odjazdil smerom k hotelu Manín v Považskej Bystrici, kde na parkovisku zastavil. Ku zraneniu osôb nedošlo a použitie alkoholických nápojov u vodičov nebolo zistené. Pri dopravnej nehode vznikla škoda na osobnom motorovom vozidle zn. Fiat Stilo ev. č. PB XXXBB, ktorého majiteľ je Q. E. a škoda na osobnom motorovom vozidle zn. BMW ev. č. PB-XXXBI V. K.. Rozhodnutie o priestupku nadobudlo právoplatnosť 25. 5. 2011 v spojení s rozhodnutím Krajského riaditeľstva PZ, Krajského dopravného inšpektorátu v Trenčíne sp. zn. KRPZ-TN-KDI-P-49/2011 zo dňa 19. 5. 2011. Krajské riaditeľstvo PZ, Krajský dopravný inšpektorát Trenčín rozhodol o odvolaní pod č.k. KRPZ-TN-KDI-P-49/2011 zo dňa 19.5.2011 tak, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu vo výroku o vine odporcu potvrdil. Odporca sa následne domáhal na Krajskom súde v Trenčíne preskúmania rozhodnutia Krajského riaditeľstva PZ, Krajského dopravného inšpektorátu Trenčín. Krajský súd Trenčín rozsudkom 11S 46/2011-43 zo dňa 28.9.2011 tento návrh zamietol. Proti uvedenému rozsudku podal odporca odvolanie a Najvyšší súd rozhodnutím pod č.k. 10Sžd 44/2011 zo dňa 4.7.2012 rozsudok Krajského súdu v Trenčíne potvrdil konštatujúc okrem iného, že skutkový stav vo veci bol dostatočne zistený a vyplynulo z neho, že odporca neprimeranou rýchlosťou a v podstate nevenovaním sa riadeniu vozidla Fiat Stilo vošiel do križovatky z vedľajšej cesty a nedal prednosť v jazde vozidlu poškodeného V. K., do ktorého narazil a spôsobil na vozidle škodu bez toho, aby čokoľvek oznámil poškodenému, z miesta zrážky odchádzal a nebyť prenasledovania poškodeným, nebol by zastavil. Po zastavení súc prenasledovaný poškodeným si vymenil osobné údaje s poškodeným pred hotelom Manín v Považskej Bystrici a prisľúbil, že sa na miesto vráti, čo však nespravil a preto bol poškodený nútený škodovú udalosť nahlásiť na polícii ako dopravnú nehodu. Na motorové vozidlo zn. Fiat Stilo s ev. č. W bola uzatvorená poistná zmluva č. 1100006558 o poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so spoločnosťou Groupama poisťovňa a.s. ako poisťovateľom. Dňa 23. 12. 2010 si

vlastník osobného motorového vozidla zn. BMW ev. č. W BI uplatnil nároky ako poškodený z povinného zmluvného poistenia v poisťovni Groupama poisťovňa a.s. písomne a označil poistené vozidlo značkou Fiat Stilo a vlastníka Q. E.. Zároveň popísal, že dopravnú nehodu spôsobil dňa 22. 12. 2010 o 13,30 hod v Považskej Bystrici odporca. V potvrdení zo dňa 11.2.2011 manažér obchodnej skupiny Groupama poisťovňa a.s. W. K. vyhlásil, že Q. E., nar. XX. 1. XXXX nahlásil poistnú udalosť na motorovom vozidle poisťovni v zákonom stanovenej lehote 15 dní odo dňa udalosti. Vo svedeckej výpovedi W. K. potvrdil, že poistná udalosť bola nahlásená v I zákonom stanovenej lehote do 15 dní od jej vzniku, svedok spísal tlačivo - oznámenie poisteného o škode z PZP a následne ho poslal na poisťovňu do Bratislavy. Prax bola zaužívaná tak, že buď odoslal tlačivá do Bratislavy alebo ich odovzdával manažérovi z Trenčína, ktorý prechádzal obchodnými miestami v regióne. Svedok uviedol, že bol obchodný zástupca navrhovateľa a že bol oprávnený uzatvárať poistné zmluvy a podpisovať oznámenia poisteného o škode z PZP. Potvrdil, že vystavil a podpísal vyhlásenie zo dňa 11.2.2011. Z poistnej udalosti zo dňa 22. 12. 2010 poisťovňa vyplatila poškodenému V. K. poistné plnenie vo výške 1.583,32 Eur. Následne výzvou zo dňa 28. 6. 2011 navrhovateľ vyzval odporcu k náhrade poistného plnenia, poukazujúc na nesplnenie jeho povinnosti ohlásiť predmetnú škodovú udalosť poisťovni v lehote do 15 dní po škodovej udalosti, porušenia povinnosti bezodkladne zastaviť vozidlo po dopravnej nehode, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti a poskytnúť mu údaje o poistení vozidla. Vo výzve navrhovateľ poukázal na porušenie povinnosti odporcu ohlásiť škodovú udalosť ako dopravnú nehodu policajtovi.

Na danú vec aplikoval okresný súd ust. § 12 ods. 2 písm. f), g), § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu, spôsobenú motorovým vozidlom, § 66 ods. 6, § 64 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke, s odkazom na ktoré v odôvodnení uviedol, že dňa 26. 2. 2007 bola uzatvorená so spol. Groupama poisťovňa, a.s. poistná zmluva č. 1100006558 pre poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla Fiat Stilo ev. č. W vlastníka Q. E.. Dňa 22. 12. 2010 došlo k poistnej udalosti, z ktorej poisťovňa vyplatila poškodenému V. K. poistné plnenie vo výške 1.583,32 Eur. Škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla ev. č. PB XXXBB, ktorého vodičom v čase škodovej udalosti bol odporca. Následne si navrhovateľ uplatnil u odporcu náhradu poistného plnenia tvrdiac, že porušil povinnosti uvedené v § 12 ods. 2 písm. f) a g/ Zák. č. 381/2001 Zb. zák. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom. Tvrdil, že odporca neohlásil dopravnú nehodu policajtovi a zároveň porušil povinnosť oznámiť navrhovateľovi vznik škodovej udalosti v zákonom stanovenej lehote do 15 dní po jej vzniku. Z obsahu pripojeného spisu Okresného riaditeľstva PZ Okresný dopravný inšpektorát Považská Bystrica č.k. ORP-DIPB-SK-8/2011 vyplýva, že jeho predmetom bolo prejednanie a rozhodovanie vo veci priestupku odporcu proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a to v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 22.12.2010. Z obsahu priestupkového spisu vyplýva, že to bol poškodený V. K., teda nie odporca, ktorý dopravnú nehodu dňa 22.12.2010 na ODI v Považskej Bystrici nahlásil, a s ktorým aj bol spísaný záznam o dopravnej nehode. Súčasťou priestupkového spisu je aj zvukový záznam hovorov z REDATU na linke 158, operačného strediska vnútorného odboru OR PZ Považská Bystrica zo dňa 22.12.2010 v čase od 13.30 hod. do 14.15 hod., z ktorého vyplýva, že v deň škodovej udalosti, policajt operačného strediska OR PZ Považská Bystrica dvakrát telefonicky kontaktoval odporcu, ako účastníka dopravnej nehody za účelom zabezpečenia jeho prítomnosti na mieste dopravnej nehody, pričom ako sa konštatuje v liste OR PZ ODI Považská Bystrica zo dňa 28.01.2011, odporca mal k riešeniu veci odmietavý postoj a na miesto dopravnej nehody sa nedostavil. Na základe predvolania sa dostavil na OR PZ ODI až dňa 30.12.2010, kedy s ním bol spísaný záznam o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Z uvedeného teda vyplýva, že pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že odporca predmetnú škodovú udalosť nenahlásil polícii, jeho tvrdenie má oporu v zistenom skutkovom stave. Súčasťou spisu sú rozhodnutia prvostupňového aj druhostupňového správneho orgánu, ako aj NS SR č.k. 11S/46/2011, z ktorých možno vychádzať aj v tomto konaní, z ktorých vyplýva, že predmetná škodová udalosť je podľa § 64 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke dopravnou nehodou, pretože odporca porušil povinnosť podľa § 66 ods. 6 zákona 8/2009 Z.z., keď bezodkladne nezastavil vozidlo, ale z miesta nehody odjazdil smerom k hotelu Manín v Považskej Bystrici, kde až na parkovisku zastavil, ako to vyplýva z výrokovkej časti rozhodnutia o priestupku ORP -DIPB-SK-8/2001 zo dňa 11.2.2011 právoplatného 25.5.2011. Nesplnenie uvedenej povinnosti spôsobilo klasifikovanie škodovej udalosti za dopravnú nehodu. Z ustanovenia § 12 ods. 2 písm. f/ zákona č. 381/2001 Z.z. vyplýva nárok navrhovateľa na náhradu poistného plnenia v prípade, ak poistený porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu podľa zákona č. 8/2009 Z.z.. Za dopravnú nehodu sa podľa § 64 ods. 2 písm.

a/ zákona č. 8/2009 Z.z. považuje aj škodová udalosť, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z. , to znamená ak účastník škodovej udalosti poruší povinnosť bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Odporca sa v konaní bránil tým, že vozidlo nezastavil, pretože bol povinný podľa § 66 ods. 6 Zákona č 8/2009 Zb. zároveň zabezpečiť plynulosť cestnej premávky , teda dodržaním jednej povinnosti /zastaviť vozidlo/ by zároveň porušil inú povinnosť, a síce zabezpečiť plynulosť cestnej premávky a v dôsledku zabezpečenia plynulosti dopravnej nehody sa obaja - odporca i poškodený - presunuli na príľahlé parkovisko. Odporca poukázal pritom na zvýšenú frekvenciu dopravy v mieste nehody, kde do križovatky ústia viaceré cesty a v predvianočnom čase bola premávka výrazne zvýšená. Súd však vychádzajúc zo záverov Najvyššieho súdu SR a zo skutkových zistení mal za preukázané, že dôvod presunu a premiestnenia vozidla odporcu nespočíval v dodržaní povinnosti zabezpečiť plynulosť cestnej premávky , ale odporca z miesta nehody ušiel, a len z dôvodu prenasledovania poškodeným, bez toho, aby mu čokoľvek oznámil, z miesta zrážky odchádzal a nebyť prenasledovania poškodeným, nebol by zastavil. Za tejto situácie potom došlo k porušeniu povinnosti podľa 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z.z. zo strany odporcu, pretože bezodkladne nezastavil vozidlo a škodová udalosť sa posudzuje ako dopravná nehoda, ktorú bol povinný odporca nahlásiť príslušníkovi polície. Pokiaľ ide o druhé navrhovateľom tvrdené porušenie povinnosti zo strany odporcu vyplývajúcej mu z ust. § 12 ods. 2 písm. g/ zák. č. 381/2001 Z.z., že bola porušená povinnosť podľa § 10 ods. 1 až 4 zák. č. 381/2001 Z.z., kde v ods. 1 písm. a/ je zakotvená povinnosť písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku ak vznikla na území Slovenskej republiky, súd doplnil dokazovanie výsluchom obchodného manažera poisťovateľa, ktorý v písomnom potvrdení zo dňa 11.2.2011 vyhlásil, že vlastník osobného motorového vozidla zn. Fiat Stilo s ev. č. W poistnú udalosť nahlásil do 15 dní po dopravnej nehode. Navrhovateľ rozporoval tento dôkaz poukazujúc na ust. § 10 ods. 1 písm. a/ zák. č. 381/2001 Z.z. ktoré uvádza, že splnenie tejto oznamovacej povinnosti vo vzťahu k poisťovateľovi musí mať písomnú formu. Navrhovateľ na preukázanie svojich tvrdení vo vzťahu k porušeniu tejto povinnosti zo strany odporcu, predložil na dôkaz svojho tvrdenia kópiu oznámenia poisteného, v súvislosti s poistnou udalosťou zo dňa 22.12.2010, datovanú dňom 23.12.2010, kde z prezenčnej pečiatky navrhovateľa vyplýva, že predmetné oznámenie bolo poisťovní Groupama poisťovňa Bratislava doručené dňom 10.01.2011, teda po uplynutí 15-dňovej lehoty na splnenie tejto povinnosti v zmysle zákona. Súd preto vypočul ako svedka W. K., ktorý potvrdil, že pracoval v poisťovni a že škodová udalosť bola nahlásená v lehote 15 dní od jej vzniku, spísal záznam a následne ho poslal na poisťovňu. Popísal, že prax bola taká, že tieto oznámenia buď posielal priamo do Bratislavy, alebo ich odovzdal manažérovi poisťovne, ktorý prechádzal obchodnými miestami v regióne. Svedok bol oprávnený podpisovať oznámenia poisteného o vzniku škody z PZP. Zo záznamu vyplýva, že prezenčná pečiatka má síce dátum doručenia na Groupama poisťovňa, a.s. Bratislava 10.1.2011, avšak klient poisťovne, pokiaľ nahlásil poistnú udalosť zamestnancovi navrhovateľa oprávnenému spisovať a prijímať oznámenia poisteného o škode z PZP, nemôže niesť zodpovednosť za to, kedy tento zamestnanec doručí záznam do centrálneho sídla poisťovne, keďže klientovi poisťovne nevyplýva povinnosť nahlasovať poistnú udalosť priamo tam. Zo záznamu vyplýva, že bol spísaný na tlačive poisťovne v Považskej Bystrici a svedok W. K. potvrdil, že spísal záznam s poisteným a že tlačivo riadne a v lehote prevzal a následne ho poslal do Bratislavy. Z písomného potvrdenia zamestnanca navrhovateľa W. K. a jeho výsluchu bolo preukázané, že vlastník osobného motorového vozidla zn. Fiat Stilo s ev. č. W poistnú udalosť nahlásil do 15 dní po dopravnej nehode. Z uvedeného vyplýva, že nedošlo k porušeniu povinnosti odporcom podľa § 12 ods. 2 písm. g/ zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom v spojení s § 10 ods. 1 písm. a/ zákona č. 381/2001 Z.z. Vzhľadom však k porušeniu povinnosti odporcu podľa § 12 ods. 2 písm. f/ zákona č. 381/2001 Zb. súd návrhu vyhovel, priznal tiež navrhovateľovi úroky z omeškania podľa § 517 ods. 2 OZ a vo výške 9,25 % ročne podľa § 3 NV SR č. 87/1995 Z.z. odo dňa nasledujúceho po dni uplynutia lehoty na zaplatenie uvedenej vo výzve navrhovateľa zo dňa 28.6.2011. Navrhovateľ bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd podľa § 142 ods. 1 priznal právo na náhradu trov konania, ktoré spočívajú v zaplatenom súdnom poplatku z návrhu vo výške 94,50 Eur .

Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol odporca prostredníctvom svojho právneho zástupcu a žiadal odvolací súd o zmenu napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to tak, že návrh navrhovateľa bude zamietnutý a tento bude súčasne zviazaný k náhrade

trov prvostupňového a odvolacieho konania odporcovi v celkovej výške 819,79 eur. Poukázal na to, že napriek tomu, že navrhovateľ sa domáhal voči nemu náhrady predovšetkým na základe toho, že porušil povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu v zákonnej lehote, čo zdôrazňoval vo všetkých svojich písomných podaniach, dokazovaním sa preukázalo, že poistná udalosť bola riadne a včas nahlásená, a to príslušnému manažérovi navrhovateľa, a to konkrétne W. K., ktorý vykonával činnosť obchodného zástupcu poisťovne v regióne Považská Bystrica a bol oprávnený prijímať oznámenia o poistných udalostiach, v dôsledku čoho aj súd prvého stupňa vyhodnotil, že odporca neporušil povinnosť poisteného nahlásiť poistnú udalosť riadne a včas, s ktorým záverom sa odporca stotožňuje. Namietal však záver súdu prvého stupňa, v tom zmysle, že porušil povinnosť uvedenú v ust. § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z., spočívajúcu v tom, že z miesta nehody ušiel, pretože ide o záver v rozpore so skutkovým stavom a okolnosťami, za ktorých došlo k dopravnej nehode, pretože pokiaľ svoje vozidlo premiestnil na iné miesto, na toto iné miesto premiestnil svoje vozidlo aj poškodený vodič K., vo vzťahu ku ktorému rovnako citované ustanovenie zákona platí. Podľa jeho názoru, pre právne posúdenie je nevyhnutné vyhodnotiť skutkový stav, a to miesto a čas dopravnej nehody, ku ktorej došlo v mieste, kde sú sústredené obchody v centre mesta Považská Bystrica, pričom išlo o parkovisko centrálné a každý, kto prakticky navštívi centrum mesta Považská Bystrica, je viac-menej odkázaný na parkovanie na tomto mieste, čomu bolo tak aj v deň, kedy k dopravnej nehode došlo, kedy navyše bol čas predvianočný a kapacita parkoviska bola poddimenzovaná. Poukázal tiež na to, že miesto nehody je miestom, do ktorého ústia štyri cesty a poškodený vodič K. zrejme neodhadol situáciu pri výjazde na hlavnú cestu, preto začal cúvať smerom od hlavnej cesty k parkovisku pri OD Prior, čím došlo k stretu ich vozidiel. Pretože odporca je znály pomerov v meste Považská Bystrica, keďže je jeho obyvateľom, vedel, že tento priestor je monitorovaný kamerami, čo bol dôvod, pre ktorý sa premiestnil na iné parkovisko a na tomto inom parkovisku pred hotelom Manín si s vodičom K. vymieňal informácie a údaje o osobách, vozidlách a poisťovniach. V žiadnom prípade však nebolo jeho úmyslom z miesta nehody odísť o čom svedčí to, že by nebol následne ani zastavil na inom parkovisku, pretože mal dostatok možností odísť tak, aby ho vodič K. nemohol nájsť vôbec. Popieral, že by ho vodič K. prenasledoval, pretože vzhľadom na situáciu na parkovisku nemal možnosť urobiť taký manéver s vozidlom, aby to mohol bezprostredne urobiť. Jeho tvrdeniu, že z miesta nehody neušiel, podľa neho nasvedčuje skutočnosť, že poškodený poznal všetky jeho údaje a na druhý deň sám poistnú udalosť poisťovni ohlásil. Keďže poškodený v príslušnej poisťovni poistku uzatvorenú nemá, pokiaľ by nemal informácie od neho, nebol by vôbec vedel, ktorej poisťovni má poistnú udalosť hlásiť. Celú situáciu objasnil až on, resp. jeho otec, ktorý je vlastníkom predmetného motorového vozidla a podľa jeho názoru, navrhovateľ v snahe zbaviť sa plnenia, zneužíva situáciu a okolnosti, za akých k dopravnej nehode, teda k poistnej udalosti prišlo, keďže preukázateľne nebolo v jeho možnostiach zotrvať na mieste stretu vozidiel. Podľa jeho názoru, účelom zákonného poistenia zodpovednosti za prevádzku motorových vozidiel je pokrytie náhrady škody za poisteného a nemá byť jej účelom zbaviť sa takéhoto plnenia hľadaním možností a skutočností, ktoré by bolo možné využiť na to, aby k takémuto plneniu nemuselo prísť. Tiež poukázal na podľa jeho názoru nezrovnalosť v právnych predpisoch, keď poisťovňa poukazuje na zákon 8/2009 Z. z., pričom poistný zákon v ustanovení, ktoré sa dotýka predmetnej veci a na základe ktorej by mal vzniknúť nárok poisťovateľa na náhradu poistného plnenia, v ust. § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z. odkazuje poznámkou č. 19 na § 51 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z. z., ktorého ustanovenie nie je totožného znenia, ako ustanovenie § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z., teda pri doslovnom výklade § 12 ods. 2 písm. f) by sa mal vzťahovať výlučne na skutočnosti, uvedené v § 51 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z. z. V konečnom dôsledku poukázal na to, že konal tak, ako mu to ukladá ust. § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z., teda plnil si povinnosti účastníka škodovej udalosti, medzi ktoré patrí aj urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky a pokiaľ by vozidlá boli zostali na mieste ich stretu, došlo by nevyhnutne k dopravnému kolapsu a rizikovej situácii. S odkazom na uvedené skutočnosti jednoznačne považoval nárok navrhovateľa za neopodstatnený, keďže nebolo preukázané ním tvrdené porušenie zákona zo strany odporcu. Namietal tak, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež že vec nesprávne právne posúdil, čím uplatnil dôvody odvolania uvedené v ust. § 205 ods. 2 písm. d), f) O.s.p.

Navrhovateľ nevyužil svoju zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu.

Krajský súd preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je vecne správny, a preto je potrebné ho podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdiť. O odvolaní odporcu rozhodol bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Rozsudok okresného súdu vychádza zo správnych skutkových zistení, na ktoré boli aplikované správne právne predpisy, je odôvodnený v súlade s kritériami, uvedenými v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., je správny, úplný a presvedčivý, preto podľa § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd s odôvodnením rozsudku okresného súdu v plnom rozsahu stotožňuje.

Záverom však považuje za potrebné k dôvodom odvolania odporcu uviesť nasledovné:

V preskúmvanej veci z obsahu napadnutého rozhodnutia vyplýva, že opodstatnenosť uplatneného nároku navrhovateľa na náhradu poistného plnenia odvodil súd prvého stupňa z ust. § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z., keďže z vykonaného dokazovania vyplynulo porušenie povinnosti odporcu ohlásiť dopravnú nehodu podľa zákona č. 8/2009 Z. z., pričom za dopravnú nehodu sa podľa § 64 ods. 2 písm. a) zákona č. 8/2009 Z. z. považuje aj škodová udalosť, ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z., spočívajúca v bezodkladnom zastavení vozidla, ktoré porušenie povinností vyplynulo zo súdom prvého stupňa zisteného skutkového stavu.

Podstata odvolacích námietok odporcu spočíva v tom, že dôvodom nezastavenia vozidla bola skutočnosť, že sa snažil zabezpečiť plynulosť cestnej premávky, pretože dodržaním jednej povinnosti zastavenia vozidla by zároveň porušil inú povinnosť, a to síce zabezpečenia plynulosti cestnej premávky, v dôsledku ktorej skutočnosti sa obaja účastníci dopravnej nehody, tak on ako aj poškodený, presunuli na príľahlé parkovisko, pričom súčasne poukazoval na frekventovanosť dopravy v mieste nehody, kde do križovatky ústia viaceré cesty, premávka bola výrazne zvýšená a podobne, pričom rozporoval záver o tom, že by z miesta dopravnej nehody bol ušiel.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že uvedené námietky odporcu boli už predmetom posúdenia súdom prvého stupňa, keďže ich tento uvádzal už v priebehu prvostupňového konania, pričom súd prvého stupňa sa s nimi v celom rozsahu správne a zodpovedajúcim spôsobom vysporiadal, keď uviedol, že zo skutkových zistení v priebehu konania bolo preukázané, že dôvod presunu a premiestnenia vozidla odporcu nespočíval v dodržaní povinnosti zabezpečiť plynulosť cestnej premávky tak, ako to tvrdil odporca, pretože tento na mieste nehody nezastavil, z miesta zrážky odišiel bez toho, aby s poškodeným akýmkoľvek spôsobom komunikoval a bez prenasledovania poškodeným nebol by zastavil vôbec. Správnosti tohto záveru nasvedčuje aj obsah pripojeného spisu OR PZ Okresný dopravný inšpektorát Považská Bystrica, č. ORP-DI PB - SK - 8/2011, predmetom ktorého konania, bolo prejednanie a rozhodovanie vo veci priestupku odporcu proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. b/, g/ zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a to v súvislosti s dopravnou nehodou zo dňa 22.12.2010, súčasťou ktorého priestupkového spisu je aj zvukový záznam hovorov z REDATU na linke 158, operačného strediska vnútorného odboru OR PZ Považská Bystrica zo dňa 22.12.2010 v čase od 13.30 hod. do 14.15 hod., z ktorého vyplýva, že v deň škodovej udalosti, policajt operačného strediska OR PZ Považská Bystrica dvakrát telefonicky kontaktoval odporcu, ako účastníka dopravnej nehody za účelom zabezpečenia jeho prítomnosti na mieste dopravnej nehody, pričom ako sa konštatuje v liste OR PZ ODI Považská Bystrica zo dňa 28.01.2011, odporca mal k riešeniu veci odmietavý postoj a na miesto dopravnej nehody sa nedostavil. Na základe predvolania sa dostavil na OR PZ ODI až dňa 30.12.2010, kedy s ním bol spísaný záznam o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Zo spisu tiež vyplýva, že pokiaľ navrhovateľ tvrdí, že odporca predmetnú škodovú udalosť nenahlásil polícii, jeho tvrdenie má oporu v zistenom skutkovom stave, keďže túto nahlásil poškodený potom, ako mu odporca po následnom zastavení a výmene údajov prisľúbil, že sa na miesto nehody vráti, čo však neurobil. Súčasťou uvedeného spisu, sú tiež rozhodnutia prvostupňového aj druhostupňového správneho orgánu, ako aj NS SR č. 11S/46/2011, z ktorých vyplýva, že predmetná škodová udalosť je podľa § 64 ods. 2 písm. a/ zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke dopravnou nehodou, pretože odporca porušil povinnosť podľa § 66 ods. 6 zákona 8/2009 Z.z., keď bezodkladne nezastavil vozidlo, ale z miesta nehody odjazdil smerom k hotelu Manín v Považskej Bystrici, kde až na parkovisku zastavil a to v dôsledku prenasledovania poškodeným, nesplnenie ktorej povinnosti spôsobilo aj klasifikovanie škodovej udalosti ako dopravnú nehodu.

Občiansky súdny poriadok v ust. § 132 uvádza, že súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pričom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo za konania najavo, včítane toho, čo uviedli účastníci. Zákon vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov, ktorá vyplýva z ústavného princípu nezávislosti súdov (čl. 46 Ústavy SR), čo znamená, že záver, ktorý si sudca urobí o vykonaných dôkazoch z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Súd pristupuje k hodnoteniu jednotlivých vykonaných dôkazov z hľadiska ich hodnovernosti a pravdivosti. Vyhodnotením rozhodujúcich skutočností v preskúmvanej veci, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa pri hodnotení v konaní vykonaných dôkazov, týmito zásadami dôsledne riadil, jeho záver o tom, že zo strany odporcu došlo k porušeniu povinností podľa § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z. má oporu v zistenom skutkovom stave, v nadväznosti na čo nemožno odvolacie námietky odporcu, spočívajúce v ním tvrdených dôvodoch, pre ktoré si túto svoju povinnosť z predmetného ustanovenia vyplývajúcu nesplnil, je potrebné považovať za v celom rozsahu účelové, z hľadiska rozpornosti jeho konania po dopravnej nehode, pričom na správnosti záveru súdu prvého stupňa nič nemení ani odporcom tvrdená skutočnosť, že rovnakú povinnosť porušil aj poškodený V. K., keďže tento rovnako na mieste dopravnej nehody nezastavil, ale tiež sa presunul s vozidlom na iné miesto mimo stretu vozidiel, kde si spolu s odporcom následne vymenili podľa jeho tvrdenia potrebné údaje, pretože toto konanie poškodeného jednak nemá vplyv na posúdenie opodstatnenosti uplatneného nároku navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi a jednak nesporné bolo nevyhnutným následkom protiprávneho konania odporcu, spočívajúceho v porušení jeho povinnosti vozidlo v mieste dopravnej nehody zastaviť, keďže tento z miesta nehody ušiel a možno sa dôvodne domnievať, že pokiaľ by poškodený nebol tohto prenasledoval, nebol by odporca zastavil vôbec.

Bez právneho významu je jeho tvrdenie, že poškodený vodič K. pri zaradení na výjazd na hlavnú cestu neodhadol situáciu, keď začal cúvať smerom od hlavnej cesty k parkovisku pri OD Prior, čím došlo, podľa tvrdenia odporcu k stretu ich vozidiel, pretože otázka protiprávneho konania, a s tým súvisiaceho zavinenia dopravnej nehody na strane odporcu, je právoplatne vyriešená rozhodnutiami prvostupňového a druhostupňového správneho orgánu, k odlišnému záveru nedospel ani Krajský súd Trenčín, ktorý rozsudkom č.k. 11S/46/2011-43 zo dňa 28.09.2011 návrh odporcu na preskúmanie týchto rozhodnutí zamietol, ktoré rozhodnutie Najvyšší súd SR rozsudkom č.k. 10Sžd 44/2011 zo dňa 04.07.2012 potvrdil, pričom z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že skutkový stav vo veci považoval za dostatočne zistený a vyplynulo z neho, že odporca neprimeranou rýchlosťou a v podstate nevenovaním sa riadeniu vozidla Fiat Stilo vošiel do križovatky z vedľajšej cesty a nedal prednosť v jazde vozidlu poškodeného V. K., do ktorého narazil a spôsobil na vozidle škodu bez toho, aby čokoľvek oznámil poškodenému, z miesta zrážky odišiel a nebyť prenasledovania poškodeným, nebol by zastavil. Až po následnom zastavení, si prenasledovaný s poškodeným vymenil osobné údaje pred hotelom Manín v Považskej Bystrici a pričom odporca prisľúbil, že sa na miesto vráti, čo však nespravil, a preto bol poškodený nútený škodovú udalosť nahlásiť na polícii ako dopravnú nehodu. Ani v jednom z týchto rozhodnutí, sa nekonštatuje spoluzavinenie poškodeného na vzniku predmetnej dopravnej nehody s poukazom na existenciu akéhokoľvek protiprávneho konania na jeho strane.

Pokiaľ v odvolaní poukazuje odporca na to, že prvotne navrhovateľ uplatňoval svoj nárok voči nemu v tomto konaní, predovšetkým na tom základe, že mal porušiť povinnosť ohlásiť dopravnú nehodu v zákonnej lehote, pričom vykonaným dokazovaním sa zistilo, že túto svoju povinnosť si splnil, pretože poistnú udalosť riadne a včas nahlásil príslušnému manažérovi poisťovne, čo v napadnutom rozhodnutí ustálil aj súd prvého stupňa, je potrebné si uvedomiť rozdiel medzi porušením povinnosti z hľadiska ust. § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z. ohlásiť dopravnú nehodu podľa zák. č. 8/2009 Z. z. a povinnosťou, vyplývajúcou mu z ust. § 12 ods. 2 písm. g) v spojitosti s ust. § 10 ods. 1, zákona č. 381/2001 Z. z., kde v ods. 1 písm. a) je zakotvená povinnosť písomne oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku. Je pravdou, že vykonaným dokazovaním bolo zistené, že odporca si svoju povinnosť oznámiť poisťovateľovi vznik škodovej udalosti do 15 dní po jej vzniku splnil, z čoho vyplýva, že nedošlo z jeho strany k porušeniu povinnosti podľa § 12 ods. 2 písm. g) zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlom v spojení s § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 381/2001 Z. z., ktorý záver však nič nemení na tom, že uplatnený nárok navrhovateľa bolo potrebné vyhodnotiť ako opodstatnený, a to z hľadiska porušenia inej povinnosti odporcu, vyplývajúcej z ust. § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z. v spojitosti s § 66 ods. 6 zákona

č. 8/2009 Z. z., ktoré porušenie bolo v konaní preukázané, keďže pre záver o opodstatnenosti nároku navrhovateľa, zákon nevyžaduje zistenie súčasného nesplnenia oboch týchto povinností.

V konečnom dôsledku nedôvodne poukazuje odporca aj na ním tvrdenú nezrovnalosť v právnych predpisoch, keď v súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu poistného plnenia, vychádzajúcim z ust. § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z. je porušenie jeho povinností posudzované v spojitosti so zákonom č. 8/2009 Z. z. napriek tomu, že cit. ustanovenie, odkazuje poznámkou č. 19 na § 51 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z. z., ktorého znenie, nie je totožné s ust. § 66 ods. 6 zákona č. 8/2009 Z. z., teda pri doslovnom výklade, by sa mal vzťahovať výlučne na povinnosti, uvedené v § 51 ods. 3 zákona č. 315/1996 Z. z.

Je pravdou, že ustanovenie § 12 ods. 2 písm. f) zákona č. 381/2001 Z. z., platného a účinného v rozhodnom období, upravuje nárok poistovateľa proti poistenému, ktorý nie je poistníkom na náhradu poisteného plnenia, v prípade porušenia povinnosti ohlásiť dopravnú nehodu podľa osobitného predpisu, ktorá je poistnou udalosťou, pričom poznámkou pod č. 19, odkazuje na "§ 51 ods. 3 zákona NR SR č. 315/1996 Z. z. v znení neskorších predpisov". Zákon č. 315/1996 Z. z. o premávke na cestných komunikáciách upravoval v ust. § 51, ods. 2,3 povinnosti účastníka dopravnej nehody. V čase, kedy došlo k dopravnej nehode, zavinenej odporcom, v príčinnej súvislosti s ktorou navrhovateľ uplatňuje v tomto konaní svoj nárok, však tento zákon už v platnosti nebol, pretože s účinnosťou od 01.02.2009 bol nahradený zákonom č. 8/2009 Z. z., ktorý vymedzuje povinnosti účastníka dopravnej nehody a škodovej udalosti v ust. § 66, kde v ods. 6 vymedzuje aj povinnosť bezodkladne zastaviť vozidlo, v dôsledku ktorej skutočnosti, nemožno tieto logicky posudzovať podľa v tom čase už neexistujúcej právnej úpravy, ale je potrebné vychádzať z neskoršieho predpisu, ktorým bol zrušený zákon nahradený, platného v rozhodnom období, upravujúceho oblasť danej právnej problematiky, čo v tomto prípade bol nesporné zákon č. 8/2009 Z. z., ktorý rovnako, i keď v inom ustanovení, povinnosti účastníka dopravnej nehody a škodovej udalosti vymedzoval.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti, teda odvolací súd nepovažoval odvolanie odporcu za spôsobilé na iné, ako potvrdzujúce rozhodnutie prvostupňového súdu s poukazom na vecnú správnosť napadnutého rozsudku, vychádzajúc z ust. § 219 ods. 1 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol za použitia § 142 ods. 1 v spojitosti s § 224 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p., vychádzajúc z ktorých navrhovateľovi ako úspešnému v odvolacom konaní prináleží právo na náhradu trov odvolacieho konania, keďže tento trovy odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu žiadne nevyplývajú, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné .